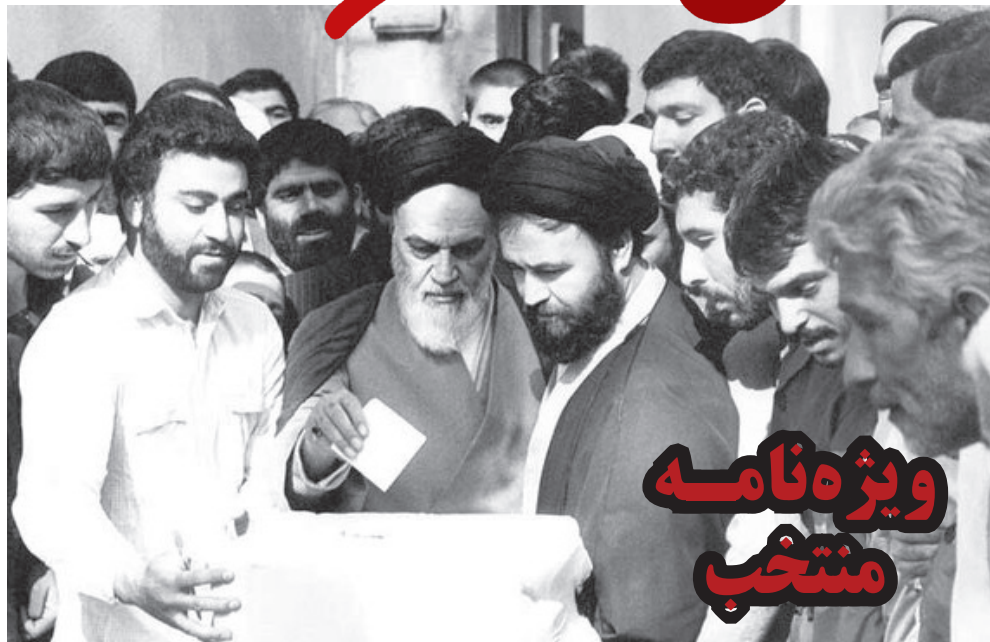

بنا

اعتبار بی‌انکار

اهمیت مشارکت مردم در انتخابات

● فاطمه خلیلی یگانه - کارشناسی تاریخ

و چه در عرصه‌های بین‌المللی، اتفاق می‌افتد که بر اقتدار ملی، اعتبار غیرقابل انکاری می‌بخشد. جمهوری اسلامی ایران، در برهه‌های مهمی، همواره دشمن‌های دیرینه خود را داشته که چنگ و دندان علیه او، تیز می‌کنند. خود را به هر دری می‌زنند که با چند شبکه‌ی خیری دسته چندم و سلریتی‌های داخل و خارج حلقه به گوش و عده‌ای که خود نمی‌دانند اما به بردگی افکار شیطان و جهان سومی آن‌ها، درآمده‌اند، موجی از مخالفت و ناامیدی را در جامعه روانه سازند. هرچند که نتیجه نشان می‌دهد، تیر آن‌ها، همیشه به سنگ خورده است. انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران، همواره اعتبار خود را داشته است. ایران عزیز که قدمت تاریخی دارد و تمدنی کهن، ملتی را دارد که هرگز نتوانستند در بی‌انگیزگی سیاسی و بی‌تفاوتی نسبت به ارزش‌ها، زندگی کنند. در این میان حتی اگر برخی بخواهند، تفرقه‌های قومیتی و مذهبی ایجاد کنند تا به مشارکت سیاسی مردم ضربه بزنند، وجود نعمت ولایت فقیه و درایت رهبر معظم انقلاب، باعث وحدت زیر یک پرچم شده که نام الله وسط آن، ضامن یکدل شدن است.

نظام مردم سالاری دینی، خلاف آن است. البته نه به آن معنا که در تصمیم‌گیری خود، انتخاب مسئول مدنظر و دیگر گزینش‌هایش، اراده‌ای نداشته باشد، بلکه فرد در این نظام، در قواعد بر اصول، آزادی انسانی و معنوی را باهم دارد. اهمیت انتخابات در جمهوری اسلامی ایران با مشارکت مردم، موجودیت و ماهیت خود را پیدا می‌کند؛ چرا که اساس آن مردم هستند و محدود به حزب خاص و تصمیم یک عده نیست. اصالت این شیوه به ریشه‌ی اسلامی بودن حکومت برمی‌گردد که انحصاری حزبی، موروثی و سلطنتی نیست، بلکه جمهوری اسلامی است. مشارکت همگانی، عین عدالت است! بدان معنا که تمامی مردم که تنها، معیار سن مجاز به رای دادن را دارند، از هر قشر و صنف و قومیتی در ایران، به مسئول مدنظر خود رای می‌دهند. پس از عدالت، اتحاد است که به موجب انتخابات، در کشور مستحکم‌تر از هر وقت می‌شود. مشارکت مردم و روند مردمی سازی هرچه بیشتر امور روی اصول، پشتوانه‌ی مردمی انقلاب اسلامی را بیش از پیش قدرتمندتر می‌سازد. به مراتب هرچه که این پشتوانه‌ی مردمی، قدرتمندتر شود، اقدام‌های موثرتری در عرصه‌های داخلی

انتخابات به عنوان یک اقدام تاثیرگذار که مشارکت سیاسی مردم جامعه را می‌طلبد، خود عاملی است که موجب دفع آسیب‌هایی چون فساد و استبداد است و جذب کننده‌ی منافع گسترده‌ای در ابعاد گوناگونی از زندگی ملت که باعث ایجاد حس بیشتر اقتدار می‌گردد. انتخابات اگر ابزاری باشد که اراده‌ی عمومی را به کار می‌گیرد برای رقم زدن یک اتفاق مهم در کشور، پس اهمیت آن می‌تواند در حکومت اسلامی که اساس آن بر پایه مردم سالاری دینی است، تبلور دیگری بیابد. حاکمیت در اسلام، به اراده‌ی انحصاری و استبدادی یک فرد و گروه خاص نیست و معیارهای آن هم به سود و زیان عده‌ای خاص بر نمی‌گردد. بلکه به رشد و تعالی جمعی، ارزش قائل است. در نظام دموکراتیک، یا به عبارتی در جوامع غیراسلامی هم، انتخابات وسیله‌ایست برای جذب مشارکت عمومی، اما از تفاوت‌هایی که ویژگی‌های دو نظام دموکراتیک و مردم سالاری دینی با یکدیگر دارند، معنا و محدوده‌ی اداره و آزادی ملت در آن جامعه است. در واقع آزادی آدمی به اراده‌ی صرفا انسانی ایشان است و در قبال وظیفه و اطاعت امری که می‌بایست از پروردگار داشته باشد، بی‌توجهی می‌کند.

بهار اسلام

غدیر مهم‌ترین انتخاب

● محدثه مولایی - کارشناسی مطالعات زنان و خانواده

می‌گفت اما انتخاب درست ۲۵ سال پیش در غدیر اتفاق افتاده بود اما مردم ۲۵ سال بعد به آن رسیدند، و درستی آن را با هجومی که به خانه امیرالمومنین بردند تا انتخابشان را اعلام کنند، به بروز ظهور رسید.

درست جامعه را ۲۵ سال معطل گذاشتند این فقط نشان از این دارد که دین اسلام با تکیه بر مردم سالاری دینی انتخاب و حضور مردم را واجب می‌داند و مردم مختارند در ساخت تاریخ و تمدن و آنان را در سرنوشتشان دخیل می‌داند.

ظلمی که به مردم روا شد، همان ظلمی بود که با انتخابشان به علی روا شد. یعنی ظلم به علی ظلم به مردم بود و ظلم به مردم ظلم به علی. چرا که هرچه انتخاب کردند به خودشان بازگشت، همانطور که رهبری در سخنرانی‌های خود ایراد کردند: مردم انتخاب خوب نکنند، این خوبی به خودشان باز می‌گردد و اگر انتخاب بد نکنند، این بدی به خودشان برمی‌گردد.

انتخاب می‌کردند یا منتخب و منتصب الهی را یا غیر او را... حالا که مختارند هم سرنوشت خود را رقم بزنند، هم سرنوشت تاریخی را که به انتخابشان بستگی دارد.

و خوب اثر این انتخاب در طول تاریخی خودنمایی می‌کند که، سرنوشت بشر به کجا رسیده‌است. بعد از رحلت پیامبر گرامی اسلام حضرت علی علیه السلام مشغول دفن و کف ایشان بودند که مردم البته که انگشت شمار در سقیفه بنی ساعده مشغول انتخاب جانشین برای او شدند. انگار فراموش کرده بودند غدیر را، آن روز بزرگ انتخاب را. این چنین بود که علی را ۲۵ سال خانه نشین کردند چرا که آنان حضرت علی را امام می‌دانستند، اما نه در صحنه‌ی سیاسی و اجتماعی جامعه بلکه امام را محدود به صحنه‌های دینی می‌کردند و از او هم کمک می‌گرفتند اما دین را از سیاست جدا می‌کردند.

این بود نگاه مردم آن زمان، که خانه نشینی برترین و لایق‌ترین فرد برای حکمرانی را رقم زد. ولی خب مردم انتخاب کرده بودند و علی با اصل مردم سالاری دینی بود که ۲۵ سال دم نزد، اما نه به این معنا که به گوشه‌گیری و انزوا روی بیاورد. بلکه تمام تلاشش را در زمینه‌های اقتصادی کرد. در این ۲۵ سال سخت مشغول کشاورزی بود و با درآمد آن، از این طریق به مردم کمک می‌کرد به سوالات دینی و شرعی آنان پاسخ

«به نام خداوند همه مهر مهرورز، ای فرستاده ما! آنچه از سوی پروردگارت درباره علی و خلافت بر تو فرود آمده بر مردم ابلاغ کن، وگرنه رسالت خداوندی را به انجام نرسانده‌ای؛ و او تو را از آسیب مردمان نگاه می‌دارد.»

غدیر روزی بود که مسیر هدایت مشخص شد حق و باطل آشکار شد و خداوند حجت خود را بر بندگان تمام کرد روزی که پیامبر خدا در حجه الوداع منتظر ماند تا همه افرادی که عقب‌تر بودند برسند و تمام افرادی که جلوتر بودند برگردند، تازه شروع ماجرا بود نه تمام ماجرا. قبل از همه این‌ها لازم می‌دانم نکاتی را پیرامون روز غدیر و خطبه‌ای که خوانده شد و اتفاقاتی که در آن صحنه بزرگ و باشکوه تاریخی و همچنین الهی پیش آمد مطرح شود.

قرار بود منتصب و منتخب خدا را به مردم ابلاغ کند، قرار بود حکم الهی را در زمین جاری کند. چرا که خداوند زمین را از ولایت خود خالی نگذاشته و نمی‌گذارد و اختیار پذیرش این ولایت را به اختیار خود مردم قرار داده. (انا هدیناه السبیل اما شاکرا و اما کفورا. (آیه ۳ سوره انسان)).

بله پیامبر رسالت خویش را با ابلاغ پیام الهی به پایان رسانید. اما حالا این مردم بودند که باید به وظیفه خود عمل می‌کردند که منتخبشان بشود منتصب الهی.

اکنون این مردم بودند که باید

انجمن اسلامی دانشگاه الزهرا (س) در صفحات مجازی:

@anjoman_islami_alzahra

@anjomanalzahra

شماره تماس: ۰۹۱۱۲۸۰۵۷۲۶ / ۰۲۱۸۸۰۴۸۰۲۶

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س)

مدیر مسئول: زهرا سعیدی

سردبیر: نرگس خطیب دماوندی

هیئت تحریریه: فاطمه خلیلی یگانه، محدثه مولایی

صفحه آرا: نرگس خطیب دماوندی